

The Holy See

***DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II
AD UN GRUPPO DI PELLEGRINI POLACCHI***

*Cortile del Palazzo Pontificio di Castel Gandolfo
Solennità dell'Assunzione della Beata Vergine Maria
Domenica, 15 agosto 1999*

Bóg zapłać, żeście przyjechali! Używa już 21 lat, a zdaje się, jakby to było wczoraj. Jednak 21 to jest więcej. Wszyscy jesteście o 21 lat starsi.

Dzisiaj kończymy dzień, wielką uroczystość kościelną: Wniebowzięcie Matki Bożej. Równocześnie dzień, który jest dla nas, Polaków, pamięcią zwycięstwa: Cudu nad Wisłą.

Wśród wszystkich miejsc, które dane mi było nawiedzić w Polsce w czerwcu, w szczególny sposób zapadł mi w serce Radzymin. To miejsce, gdzie się rozegrała bitwa decydująca w wojnie z bolszewikami; jednej - jak powiedziałem - z najważniejszych wojen w dziejach Europy.

Ciągle wracam na to miejsce. W tym roku się urodziłem. Zawsze myślę, co by było, gdyby nie było tego Radzimina, tego Cudu nad Wisłą. Jest głęboko to wydarzenie, ten dzień wpisany w moją historię osobistą, w historię nas wszystkich. Wy jesteście młodszy, ale wasze życie znajduje się na przedłużeniu tamtego dwudziestego roku, tamtego Cudu nad Wisłą, tamtego Radzimina.

Cieszę się, żeśmy mogli w taki sposób zakończyć tę uroczystość maryjną i to zarazem wielkie wspomnienie z dziejów narodu. Pragnę wam wszystkim pobłogosławić.

Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec, Syn i Duch Święty.

Dobranoc.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana